

Green Deal pro Prahu 11: Zelené poblouznění je přímý útok na vaši peněženku

23.8.2026 - Martin Reinisch | Strana svobodných občanů

Až vám příště přijde vyúčtování za teplo, zkuste si k němu přičíst jednu informaci: podle plánů, které se dnes tiše realizují u soutoku Labe a Vltavy, má teplo, kterým topíme na Jižním Městě i jinde v Praze, do roku 2050 z devadesáti procent pocházet z vodíku. Zní to jako pokrokový projekt hodný TED talku. V praxi jde o jeden z nejnákladnějších experimentů v historii české energetiky - experiment, který zaplatí velká část domácností na Praze 11, ať už o to chce, či ne.

Co se vlastně chystá

Elektrárna Mělník, kterou provozuje ČEZ přes dceřinou společnost Energotrans, dodává teplo pro více než 245 tisíc pražských domácností a pokrývá zhruba 90 procent tepla dodávaného Pražskou teplárenskou[1]. Je to největší zdroj tepla v zemi. A protože stojí na uhlí, stala se logickým cílem evropské dekarbonizace: nová paroplynová jednotka má nejprve spalovat zemní plyn s příměsí vodíku, a nejpozději do roku 2035 má být schopná spalovat primárně vodík, podle unijního harmonogramu ústupu od plynu[2].

Problém je, že už v okamžiku, kdy ČEZ tento plán poprvé představil, jeho vlastní mluvčí přiznal, že výrobci turbín zatím nemají dovyvinuté stoprocentní spalování čistě vodíku[3]. Jinými slovy: stavíme za desítky miliard korun na technologii, která v komerčním měřítku ještě neexistuje, a doufáme, že bude hotová včas.

Historie odkladů, která mluví sama za sebe

Sledujte, jak se termín dokončení posouvá rok za rokem:

- **2022** - ČEZ oznamuje novou paroplynovou jednotku s desetiprocentní příměsí vodíku od spuštění, náklady odhadovány na 30 miliard korun, uvedení do provozu „na přelomu let 2026/2027“[4].
- **2023** - projekt se rozděluje na tři etapy s cíli 2026, 2029 a 2030, Evropská unie přiklepává dotaci 7,53 miliardy korun z Modernizačního fondu[5].
- **2025 (květen)** - teprve nyní se podepisuje smlouva na první paroplynovou jednotku za 14 miliard korun se sdružením Metrostav DIZ a Siemens Energy. Termín spuštění se posouvá na **rok 2029** a celková investice do lokality už přesahuje **50 miliard korun**[6] - tedy o 67 procent více, než se plánovalo o tři roky dříve.
- **2025 (září)** - první etapa má stát 13,3 miliardy korun a být hotová v roce 2029, druhá a třetí etapa jsou nyní plánovány „pravděpodobně až po roce 2030“[7].
- **2025 (listopad)** - provozovatel plynárenské soustavy NET4GAS přiznává, že celostátní rozvoj vodíkové infrastruktury se zpožďuje až o šest let a jeden z projektů se nyní plánuje „nejdříve od roku 2035“[8].

Tohle není náhoda ani smůla. ČEZ má s podobnými skluzy dlouhou historii. Modernizace elektráren Ledvice či Pruněrov II se táhly roky a u jedné z nich nebyl podle soudního sporu dokonce ani stanoven nový termín dokončení[9]. Když se tedy dnes mluví o roku 2050 jako o cíli stoprocentní

vodíkové transformace, mělo by nás to varovat, ne uklidnit.

Kolik za teplo platíme dnes

Pro rok 2026 platí domácnosti napojené na Pražskou teplárenskou zhruba **1 111 korun za gigajoule** tepla včetně DPH^{[10]^[11]}. Průměrná domácnost v bytě spotřebuje na vytápění a ohřev vody přes 40 GJ ročně^[12], což znamená účet kolem 44 500 korun ročně za jeden běžný byt. Praze 11, kde žije přes 78 tisíc obyvatel a stojí zde na 34 tisíc bytů^{[13]^[14]}, to při hrubém odhadu znamená, že si Pražané na Jižním Městě za teplo ročně společně zaplatí přes miliardu korun – a to teplo dnes z velké části pochází právě z mělnického uhlí.

Tohle je výchozí bod, ke kterému musíme vztahovat každou korunu, kterou má stát „zelená“ transformace.

Kolik by ve skutečnosti stál vodík

Zde se propaganda o „čisté energii budoucnosti“ rozpadá pod vahou vlastních čísel. Podívejme se, co dnes reálně stojí gigajoule tepla z různých zdrojů:

Zdroj tepla	Cena přepočtená na KČ/GJ	Zdroj a poznámka
Teplo z uhlí a plynu (Praha, 2026)	1 111 KČ/GJ	reálná spotřebitelská cena, Pražská teplárenská
Vodík na německé čerpací stanici (2024)	cca 1 916 KČ/GJ	9,50 €/kg, přepočet dle energetického obsahu 33,3 kWh/kg
Zelený vodík dle odhadu evropského regulátora	cca 1 614 KČ/GJ	cca 8 €/kg, cca 4× draž než vodík ze zemního plynu
Reálná nedotovaná cena zeleného vodíku v ČR (2025)	cca 3 025 KČ/GJ	cca 15 €/kg – výroba v ČR je téměř dvakrát dražší než ve Španělsku

Zdroje k tabulce: cena zeleného vodíku dle odhadu evropského regulátora^[15]; reálná nedotovaná cena v ČR^[16].

Jinými slovy: v nejlepším případě je vodík dnes o polovinu dražší než teplo, které máme, v našich reálných podmínkách je to téměř trojnásobek. Ani vlastní vládní Vodíková strategie ČR si na tom nedělá iluze – stanovuje, že domácí cena zeleného vodíku musí do roku 2030 klesnout **pod 8 eur za kilogram**^[17] – tedy implicitně přiznává, že dnes je nad touto hranicí.

Teprve v neoptimističtější scénáři pro rok 2050 počítá stejná strategie s dováženým vodíkem za 2 eura za kilogram, což by odpovídalo zhruba 390 KČ/GJ. To je ale číslo za samotnou surovinu. Nepočítá s náklady na přestavbu elektráren, novou přepravní infrastrukturu, skladování vodíku ani ztráty při dopravě. Podle téže strategie si jen vybudování elektrolyzérů, „obnovitelných zdrojů“ a vodíkové infrastruktury v celé ČR vyžádá dalších 18 až 115 miliard korun^[18] a i při plném rozjezdu kapacit v roce 2030 počítá vlastní strategie s tím, že vybudované elektrolyzéry budou využité jen z 30 až 50 procent. Tedy z poloviny nečinné, ale plně zaplacené.

Odkud se vodík bere a proč to nedává energetický smysl

Tady přichází část, kterou politici raději zamlčují. Devadesát až devětadevadesát procent vodíku, který se dnes na světě vyrábí, nepochází z žádné zelené elektrolýzy, ale ze zemního plynu (přes polovinu produkce) a z uhlí (téměř třetina)^{[19]^[20]}. Takzvaný „šedý“ vodík z plynu přitom sám

vyprodukuje 7 až 12 kilogramů CO₂ na kilogram vodíku, z uhlí je to 22 až 26 kilogramů[21]. Než se tedy Mělník přiblíží slibovanému stoprocentnímu „zelenému“ vodíku, bude řadu let spalovat vodík vyrobený ze stejných fosilních paliv, která má nahradit, jen s mnohem dražším mezikrokem.

A i kdyby se skutečně přešlo na elektrolýzu z „obnovitelných zdrojů“, čeká nás zásadní fyzikální problém: na výrobu jednoho kilogramu vodíku, který v sobě nese energii přibližně 33,3 kWh, potřebujete vložit 50 až 57 kWh elektřiny[22]^[23]. To znamená, že už na samotné elektrolýze ztratíte 40 až 45 procent vložené energie, dřív, než vodík vůbec doputuje do turbíny, natož, než ho spálíte a promění se v teplo ve vašem radiátoru. Odborné analýzy proto hovoří o celkové systémové účinnosti vodíkového cyklu jen kolem 25 až 40 procent, oproti přímému využití elektřiny nebo tepelným čerpadlům[24]^[25].

Prakticky to znamená toto: abychom vodíkem ohřáli byt na Jižním Městě, musíme napřed vyrobit skoro dvojnásobek elektřiny, kterou bychom jinak mohli použít přímo, a při současném stavu vývoje zdrojů elektrické energie v Česku si těžko někdo dovolí tvrdit, že tuto elektřinu budeme mít nazbyt.

Nákladná utopie

Sečteno a podtrženo: stavíme technologii, která ještě neexistuje v provozuschopné podobě, za peníze, které se každým rokem navyšují, s termínem, který se každým rokem posouvá, na palivo, jež je dnes dvakrát až třikrát dražší než to, čím topíme teď, a jehož výroba plýtvá téměř polovinou vložené energie ještě předtím, než se z ní stane teplo ve vašem bytě. To není energetická revoluce. To je nákladná utopie, kterou nakonec zaplatí domácnosti na Praze 11 – ať už ve vyšší ceně tepla, nebo v daních, které poputují na dotace, aby se propast mezi cenou vodíku a realitou vůbec dala ufinancovat.

Politici, kteří tento projekt prosazují jako „zelenou budoucnost“, by měli mít odvahu říct občanům Prahy 11 na rovinu jednu větu: připravte se platit víc, na neurčito, za technologii, kterou zatím nikdo neumí dodat v potřebném měřítku. Dokud se to nestane, zůstává v platnosti jednoduché pravidlo. Zelené poblouznění je přímý útok na vaši peněženku.

Mgr. Martin Reinisch – Článek vyjadřuje názor autora nejedná se o oficiální stanovisko Svobodných

[1]Novinky, „Pražská teplárenská loni téměř ztrojnásobila zisk“, <https://www.novinky.cz/clanek/ekonomika-prazska-teplarenska-loni-temer-ztrojnasobila-zisk-40531399>

[2]Forbes, „Energotrans, Mělník a plán na spalování vodíku“, <https://forbes.cz/energotrans-melnik-vodik/>

[3]Forbes, „Energotrans, Mělník a plán na spalování vodíku“, <https://forbes.cz/energotrans-melnik-vodik/>

[4]Forbes, „Energotrans, Mělník a plán na spalování vodíku“, <https://forbes.cz/energotrans-melnik-vodik/>

[5]ČTK / Českenoviny, „2023 – rozdělení projektu na tři etapy, dotace z Modernizačního fondu“, <https://www.ceskenoviny.cz/zpravy/2452749>

[6]ČTK / Českenoviny, „2025 – podpis smlouvy na první paroplynovou

jednotku“, <https://www.ceskenoviny.cz/zpravy/2676750>

[7]Ekonomický deník, „Elektrárna bude mít největší elektrokotel v Česku“, <https://ekonomickydenik.cz/elektrarna-bude-mit-nejvetsi-elektrokotel-v-cesku/>

[8]Ekonomický deník, „Vodík místo zemního plynu, ano, ale později“, <https://ekonomickydenik.cz/vodik-misto-zemniho-plynu-ano-ale-pozdeji/>

[9]Euro.cz, „Problém za sto giga: ČEZ se soudí s firmami, které modernizují jeho elektrárny“, <https://www.euro.cz/clanky/problem-za-sto-giga-cez-se-soudi-s-firmami-ktere-modernizuj-i-jeho-elektrarny-1228836/>

[10]Novinky, „Přehledně: kde si lidé v roce 2026 připlatí za teplo, vodu či odpady“, <https://www.novinky.cz/clanek/ekonomika-prehledne-kde-si-lide-v-roce-2026-priplati-za-tepl-o-vodu-ci-odpady-40554652>

[11]Ekonomický deník, „Ceny energií v roce 2026: kdo zaplatí za teplo a vodu víc“, <https://ekonomickydenik.cz/ceny-energi-v-roce-2026-kdo-zaplati-za-teplo-a-vodu-vic/>

[12]e15.cz, „Nejdražší teplo je v Praze. Místní zaplatí o tisíce ročně víc“, <https://www.e15.cz/byznys/prumysl-a-energetika/nejdrazsi-teplo-je-v-praze-mistni-zaplati-o-tisic-e-rocne-vic-nez-ostatni-1420882>

[13]ČSÚ, „Městská část Praha 11 – statistický profil“, https://csu.gov.cz/docs/107508/f629a150-424b-617a-9f5a-5e045ff3f217/330295-25_Praha%2011.pdf?version=1.1

[14]Atlas obyvatelstva, „Jižní Město – největší české sídliště“, <https://www.atlasobyvatelstva.cz/sites/default/files/14jiznimestocz.pdf>

[15]oenergetice.cz, „Ambice obrovské, realita slabá: rozvoj využívání vodíku v EU je daleko za očekáváním“, <https://oenergetice.cz/vodik/ambice-obrovske-realita-slaba-rozvoj-vyuzivani-vodiku-v-e-u-je-daleko-za-ocekavanimi>

[16]SLOVGAS / HYTEP, „Zbytočne prísna európska regulácia bráni väčšiemu rozšíreniu výroby zeleného vodíka v Európe“, <https://www.slovgas.sk/analyzy/hytep-zbytocne-prisna-europska-regulacia-brani-vacsiemu-rozsireniju-vyroby-zeleneho-vodika-v-europe/>

[17]MPO, „Vodíková strategie ČR, aktualizace 2024“, <https://mpo.gov.cz/assets/cz/prumysl/strategicke-projekty/2024/7/Vodikova-strategie-CR-aktualizace-2024.pdf>

[18]MPO, „Vodíková strategie ČR, aktualizace 2024“, <https://mpo.gov.cz/assets/cz/prumysl/strategicke-projekty/2024/7/Vodikova-strategie-CR-aktualizace-2024.pdf>

[19]VŠCHT, „Výroba a využití vodíku jako paliva“, <https://paliva.vscht.cz/download.php?id=261>

[20]HYTEP, „O vodíku ve zkratce“, <https://www.hytep.cz/o-vodiku/ve-zkratce>

[21]Hyto Energy, „Hydrogen energy vs. natural gas: environmental comparison“, <https://www.hyto-life.com/cs/blog/hydrogen-energy-vs-natural-gas-environmental-comp>

[arison](#)

[22]HYTEP, „O vodíku ve zkratce“, <https://www.hytep.cz/o-vodiku/ve-zkratce>

[23]ScienceInsights, „How efficient is electrolysis: types & energy loss“, <https://scienceinsights.org/how-efficient-is-electrolysis-types-energy-loss/>

[24]Chemické listy, „Vodík jako nosič energie – bilance a účinnost“, <http://www.chemicke-listy.cz/ojs3/index.php/chemicke-listy/article/download/3956/3865/5608>

[25]oze.tzb-info.cz, „Chcete ve jménu dekarbonizace zvýšit spotřebu energie? Pořídte si vodíkovou energetiku“, <https://oze.tzb-info.cz/akumulace-elektriny/24120-chcete-ve-jmenu-dekarbonizace-zvysit-spotrebu-energie-poridte-si-vodikovou-energetiku>

<https://svobodni.cz/novinky/green-deal-pro-prahu-11-zelene-poblouzneni-je-primy-utok-na-vasi-penez-enku>